



ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.ΛΕΣΒΟΥ

Αναπληρωτής Τομεάρχης Εξωτερικών για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις

ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία

Μυτιλήνη, 28 Μαρτίου 2021

Προς την Επίτροπο Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, κ. Ίλβα Γιόχανσον

Αγαπητή Επίτροπε Γιόχανσον,

Με την ευκαιρία της επίσκεψής σας στη Λέσβο, επιτρέψτε μου να μοιραστώ ορισμένες σκέψεις σχετικά με το νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου, καθώς το πρόγραμμά σας -φαντάζομαι- δεν περιλαμβάνει διαβούλευση με τους τοπικούς Βουλευτές των κομμάτων της αντιπολίτευσης.

Πρόσφατα, η Βουλή των Ελλήνων τίμησε τα 40 χρόνια από την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Συχνά αναρωτιέμαι πώς βλέπουν οι πολίτες της Λέσβου την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) σήμερα, μετά από τη στάση της απέναντι στα πρωτοφανή γεγονότα που αντιμετωπίζει το νησί μας από το 2015. Η Λέσβος φαίνεται να «τιμωρείται», μόνο και μόνο επειδή βρίσκεται στα θαλάσσια σύνορα της ΕΕ με την Τουρκία.

Αυτή η στάση αντικατοπτρίζεται επίσης στο νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης: η ΕΕ προσπαθεί να συμφιλιώσει, αφενός, τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών και τα δικαιώματα των νότιων κρατών που υποδέχονται τους πρόσφυγες και, αφετέρου, τις δημαγωγικές και ξενοφοβικές εμμονές ορισμένων συντηρητικών κυβερνήσεων της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης, οι οποίες τρέμουν,

να μην αναστατώσουν τα πιο αντιδραστικά τμήματα του εκλογικού τους σώματος. Το συμπέρασμα είναι ότι, για άλλη μια φορά, αυτοί που έχουν δίκιο αδικούνται.

Είναι αλήθεια ότι το Σύμφωνο αντιμετωπίζει το ζήτημα ως ευρωπαϊκό πρόβλημα, για το οποίο πρέπει να σχεδιαστεί και να εφαρμοστεί μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική. Ωστόσο, δεν λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ανάπτυξη μιας πραγματικά κοινής ευρωπαϊκής πολιτικής ασύλου, με κοινή πολιτική κατανομής των αιτούντων διεθνή προστασία και εξέτασης των αιτήσεών τους.

Το κύριο πρόβλημα παραμένει η συσσώρευση αιτούντων άσυλο στα κράτη-μέλη πρώτης εισόδου και, ιδιαίτερα στην περίπτωση της Ελλάδας, σε 3-4 νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Το πρόβλημα αυτό δεν αντιμετωπίζεται, καθώς η ΕΕ δεν δημιουργεί ένα σταθερό, υποχρεωτικό μηχανισμό μετεγκατάστασης βάσει κριτηρίων αναλογικότητας για κάθε χώρα της ΕΕ.

Ένας τέτοιος μηχανισμός θα απέτρεπε από την αρχή τη συμφόρηση στα νησιά και τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης των προσφύγων και των μεταναστών. Αντιθέτως, το Σύμφωνο προβλέπει έναν μηχανισμό "εθελοντικής αλληλεγγύης", δηλαδή αλληλεγγύης ανάλογα με τις διαθέσεις των κκ. Κουρτζ (Αυστρία) και Όρμπαν (Ουγγαρία) και τις εκλογικές ισορροπίες στις βόρειες χώρες.

Όλα αυτά είναι μια πραγματική πρόκληση για εμάς, τους νησιώτες. Δεν ζούμε εθελοντικά στα σύνορα της ΕΕ, εδώ γεννηθήκαμε. Τόσο τα προσφυγικά όσο και τα μεταναστευτικά ρεύματα προορίζονται για τη Βόρεια Ευρώπη, ακριβώς επειδή η Νότια Ευρώπη έχει ερημοποιηθεί παραγωγικά, μετά από δεκαετίες λιτότητας, κατ' επιταγή των Βρυξελλών και της συντηρητικής συναίνεσης που κυριαρχεί στην Ευρωζώνη. Τιμωρούμαστε διπλά.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ αγωνίστηκε και κατάφερε να γίνει η προσφυγική κρίση ευρωπαϊκό και ευρωτουρκικό ζήτημα. Η σημερινή ελληνική κυβέρνηση, εξυπηρετώντας τις φιλοδοξίες ορισμένων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, οι οποίες έχουν το προνόμιο να μην αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στα σύνορα και τα εδάφη τους, το μετατρέπει σε ελληνοτουρκικό. Ως εκ τούτου, αποδέχεται πλήρως τον ρόλο του δεσμοφύλακα της Ευρώπης.

Το Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου επιβεβαιώνει αυτόν τον σχεδιασμό, αφού μονιμοποιεί τη μετατροπή των νησιών σε τεράστια προσφυγικά στρατόπεδα, σε

φυλακές με δεσμοφύλακες τους νησιώτες. Ιδίως όταν υπάρχει μια πρόθυμη κυβέρνηση όπως η σημερινή, αλλά και πρόθυμες τοπικές δημοτικές αρχές.

Η προθυμία αυτή προκύπτει και γιατί κάποιοι στην Αθήνα, αλλά και τοπικά, βλέπουν το πρόβλημα σαν χρυσοτόκο όρνιθα, που γεννά ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, για να εξυπηρετούνται κυβερνητικοί φίλοι και οι εταιρίες τους. Αναρωτιέμαι αν στις Βρυξέλλες έχετε πλήρη εικόνα για το πού καταλήγουν τα χρήματα που δίνονται για την αντιμετώπιση του προσφυγικού.

Πού οδηγούμαστε λοιπόν; Στη δημιουργία κλειστών κέντρων κράτησης, χωρητικότητας πέντε και έξι χιλιάδων ανθρώπων, όπως μαρτυρά αφενός το μνημόνιο μεταξύ του ελληνικού Υπουργείου Μετανάστευσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αφετέρου η προκήρυξη για τη σίτιση – που έχει μάλιστα τετραετή διάρκεια.

Για να δικαιολογηθεί η δημιουργία αυτών των νέων Κέντρων, πρέπει να υπάρχουν και οι αναγκαίοι αριθμοί. Γι αυτό και δεν προχωρά η μαζική αποσυμφόρηση της Λέσβου. Για να δικαιολογούν οι αριθμοί των προσφύγων και μεταναστών που παραμένουν στη Λέσβο, τα κονδύλια που ξοδεύονται, για να ωφελούνται οι μεσάζοντες, σαν αυτούς που πρόσφατα πήραν 6,2 εκατομμύρια ευρώ για «συμβουλευτικές υπηρεσίες» στο Υπουργείο Μετανάστευσης.

Αυτή είναι η ζοφερή πραγματικότητα στη Λέσβο, κυρία Γιόχανσον, παρότι, είμαι σίγουρος, ότι οι Έλληνες κυβερνώντες προσπαθούν να σας πείσουν για το αντίθετο. Και από εσάς, ως Ευρωπαϊά πολιτικός που προέρχεται από τη σκανδιναβική σοσιαλδημοκρατική παράδοση, περιμένουμε να συνεισφέρετε, ώστε να αλλάξει αυτή η πραγματικότητα και όχι να διαιωνιστεί.

Παραμένω στη διάθεσή σας για ανταλλαγή απόψεων,

Γιάννης Μπουρνούς

Βουλευτής Ν.Λέσβου

Αναπληρωτής Τομεάρχης Εξωτερικών για τις Ευρωπαϊκές Υποθέσεις

ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία